

VĮ VALSTYBINIŲ MIŠKŲ URĖDIJOS TRAKŲ REGIONINIO PADALINIO VIDINĖS MIŠKOTVARKOS PROJEKTO

S A N T R A U K A

Vidinės miškotvarkos projektas – tai miškų ūkio veiklos planas, kuris rengiamas visoms valstybinių miškų valdytojų bei privačioms miškų valdoms ar jų grupėms ir skiriamas konkrečių tvarkymo priemonių sistemai jose nustatyti.

Miškotvarkos projektas parengtas Trakų regioninio padalinio valdomiems (valstybinės reikšmės) miškams. Pagal jį bus tvarkomi, naudojami ir atkuriami miškai. Projektavimas atliktas naudojant 2010 m. ir 2012 m. valstybinės miškų inventorizacijos duomenis.

Miškų inventorizacija atlikta vadovaujantis Miškotvarkos darbų vykdymo instrukcija, patvirtinta Valstybinės miškų tarnybos direktoriaus 2010 m. sausio 14 d. įsakymu Nr. 11-10-V „Dėl Miškotvarkos darbų vykdymo instrukcijos patvirtinimo“, sklypiniu metodu, naudojant aerofotografavimo medžiagą – 2009 m. ir 2012 m. spektrozonines aerofotonuotraukas ir jų pagrindu sudarytus ortofotografinius žemėlapius. Lauko darbų metu natūroje nustatyta:

- medynų taksaciniai rodikliai (rūšinė sudėtis, amžius, aukštis, skalsumas, tūris ir kt.);
- augaviečių tipai (dirvožemio sąlygos);
- pomiškio ir trako įvairovė;
- miškų sanitarinė būklė.

Taksacija vykdyta sklypais. Atliktas vykdytos miško ūkinės veiklos įvertinimas (pagrindinių neplyny kirtimų, ugdymo kirtimų, miško želdinių) ir numatytos ūkinės priemonės kitam vykmečiui. Taip pat patikslintos saugotinių augalų ir gyvūnų radavietės, gamtos ir kultūros vertybių vietos, aprašyti rekreaciniai įrenginiai.

Svarbiausi miškų padalinio ūkio tikslai yra miško išteklių išsaugojimas ir gausinimas vadovaujantis visuotinai pripažintais tvaraus ir subalansuoto miškų ūkio principais, visuomenės informavimas apie padalinio miškus, jų būklę ir tvarkymą, miškų naudojimo rekreacinėms reikmėms intensyvinimas, racionalus, tolygus ir nepertraukiamas miško išteklių naudojimas bei miškų produktyvumo didinimas, auginamos medienos kokybės gerinimas, miškų ūkio ekonominio efektyvumo didinimas, miškų ekosistemų tvarumo užtikrinimas, biologinės įvairovės išsaugojimas ir gausinimas bei miškų sanitarinės ir priešgaisrinės apsaugos gerinimas, ūkininkavimo saugomų teritorijų miškuose reglamentavimas pagal šių teritorijų tikslus bei uždavinius, visuomenės bendrųjų su miškais susijusių reikmių tenkinimas regiono ir šalies lygiu.

Siekiant šių tikslų įgyvendinimo miškotvarkos darbų ir projekto rengimo metu sprendžiami tokie pagrindiniai uždaviniai ir naudojamos tokios priemonės:

- miškų išteklių inventorizavimas miškų padalinio teritorijoje sklypiniu metodu, kiekybinių bei kokybinių miškų našumo, ūkinės bei gamtinės būklės rodiklių nustatymas;
- saugomų teritorijų ir gamtos bei kultūros vertybių inventorizavimas miškų padalinio teritorijoje ir priemonių jų apsaugai numatymas;
- miškų ūkio veiklos per praėjusį vykmėtį analizė bei įvertinimas;
- miškotvarkos projekto, pagal kurį organizuojamas miškų ūkis ir atliekami visi miškų naudojimo, atkūrimo bei miško žemių tvarkymo darbai artimiausiame dešimtmetyje, parengimas.

Aplinkos ministerijos užsakymu VĮ VMU Trakų regioninio padalinio teritorijoje inventorizuotas bendras visų nuosavybės ir valdymo formų miškų plotas yra 111,7 tūkst. ha iš jo 109,3 tūkst. ha miško žemės.

VĮ VMU Trakų regioninio padalinio plotas yra 55421 ha, iš jo patikėjimo teise valdomų valstybinės reikšmės miškų yra 55063 ha ir 358 ha kitų plotų (keliai su danga, užstatytos teritorijos ir kt.). Miško žemė sudaro 54180 ha. VĮ VMU Trakų regioninio padalinio patikėjimo teise valdomi miškų plotai sudaro 49,6 %, bendro inventorizuoto ploto.

VĮ VMU Trakų regioninio padalinio valstybinės reikšmės miškams parengtas vidinės miškotvarkos projektas, o kitų nuosavybės formų miškams pateikti suvestiniai miškų

inventorizacijos duomenys. Parengtoje kartografinėje medžiagoje yra informacija apie visų nuosavybės formų miškus.

VALSTYBINĖS REIKŠMĖS MIŠKŲ RODIKLIAI

Visi VĮ VMU Trakų regioninio padalinio valdomi valstybinės reikšmės miškai (55063 ha) priskirti septyniolikai girininkijų: Būdos, Kruonio, Palomenės, Paparčių, Pravieniškių, Vievio, Žiežmarių, Jagelonių, Semeliškių, Trakų, Lentvario, Aukštadvario, Rūdiškių, Ropėjų, Onušio, Žeronių ir Paluknio. Vidutinis girininkijos plotas yra 3,3 tūkst. ha. Miškai suskirstyti į 1952 kvartalas, o juose – į 31081 taksacinį sklypą. Vidutinis kvartalo plotas – 28,2 ha, taksacinio sklypo – 1,8 ha.

Miškai pagal ūkininkavimo tikslus ir pagrindinę funkciją paskirti priskirti miškų grupėms ir pogrupiams: I grupės (rezervatinių) miškų yra 0,3% (158 ha), II grupės (ekosistemų apsaugos ir rekreaciniai miškai) sudaro 18,6% (10268 ha), III grupės (apsauginiai miškai) – 9,5% (5233 ha) ir IV grupės (ūkiniai miškai) – 71,6% (39404 ha) ploto.

Mišku apaugusi žemė (medynai) sudaro 51585 ha, 36,8% medynų yra kultūrinės kilmės (įveisti sodinant). Neapaugusių miškų plotų yra 1176 ha (2,2% miško žemės ploto), iš jų 820 ha kirtavietės, 156 ha – miško aikštės, 16 ha – žemė skirta miškui veisti ir 146 ha – žuvę medynai. Ne miško žemės yra 922 ha (1,7% bendro ploto), iš jų pelkių 421 ha, trasų (platesnių nei 10m.) 266 ha.

Bendras medynų tūris yra 13,198 mln.m³. Vidutinis medynų tūris hektare – 260m³, brandžių medynų – 339m³, vidutinis tūrio prieaugis sudaro 7,15m³. Vidutinis medynų skalsumas yra 0,76, vidutinis visų medynų amžius – 60 metų.

Vyrauja spygliuočių medynai – pušynai sudaro 46,3%, eglėnai 28,1% medynų ploto. Tarp minkštųjų lapuočių vyrauja beržynai 12,5%, juodalksnynai – 5,1%, drebulynai – 2,5% medynų ploto. Kietieji lapuočiai (ąžuolai, uosiai, klevai, skroblai, guobos, kiti kietieji) auga 3135 ha plote (4,1%).

Medynai III ir IV grupės miškuose pagal brandumo grupes: jaunuolynai užima 30,3 % (12689,8 ha), pusamžiai – 34,8 % (14581 ha), pribreštantys – 8,4 % (3512,1 ha) ir brandūs – 26,5 % (11065,4 ha) ploto.

Vyrauja normalaus drėgnumo vidutinio derlingumo augavietės.

VĮ VMU Trakų regioninio padalinio teritorijoje yra Trakų istorinis nacionalinis parkas, Kauno marių, Neries ir Aukštadvario regioniniai parkai, keturiolika valstybinių draustinių – Taučionių ir Pipiriškių geomorfologiniai, Gėjaus ir Palaraisčio telmologiniai, Ilgučio ir Lapainios botaniniai, Papio ornitologinis, Merkio ichtiologinis, Budelių, Lomenos, Strošiūnų kraštovaizdžio, Būdos ir Kaukinės botaniniai – zoologiniai ir Gabriilavos pedologinis, aštuoni savivaldybių draustiniai: Šventininkų, Laukagalio, Midegos, Paparčių ir Šešuvos botaniniai draustiniai, Beičiūnų ornitologinis draustinis, Šnipelių entomologinis draustinis ir Strošiūnų teriologinis draustinis. Dar trys savivaldybės įsteigti draustiniai: Dabintos ornitologinis, Rumšiškių teriologinis ir Kapitoniškių iškyšulio archeologinis draustiniai patenka į Kauno marių regioninį parką ir jo atitinkamas funkcines zonas. Taip pat padalinio teritorijoje yra du biosferos poligonai – Baltosios Vokės ir Būdos-Pravieniškių miškų. VĮ VMU Trakų regioninio padalinio valstybinės reikšmės miškuose yra įsteigti du valstybiniai genetiniai draustiniai, tai Rūdiškų ir Varniškių miško pušies valstybiniai genetiniai draustiniai (54,8 ha) Žeronių girininkijoje, vienas Panerių 1 pušies genetinis draustinis (19,46 ha) Vievio girininkijoje. Taip pat padalinyje yra biologinę įvairovę saugančios Natura 2000 teritorijos - trys paukščių apsaugai svarbios teritorijos (PAST) ir keturiasdešimt viena vietovė atitinkanti gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų atrankos kriterijus (BAST).

Valstybės saugomose teritorijose VĮ VMU Trakų regioninio padalinio valstybinės reikšmės miškai sudaro 16,89 tūkst. ha (30,7% bendro padalinio valstybinės reikšmės miškų ploto). Natura 2000 teritorijose valstybinės reikšmės miškų – 11,32 tūkst. ha. Šios teritorijos vietomis persidengia, todėl jų bendras plotas yra mažesnis.

MIŠKO ŪKINĖS VEIKOS 2001–2012 METAIS ANALIZĖ

Miškotvarkos projekte pateikta 2001 m. miškotvarkos suprojektuotų ūkinių priemonių apimtys 2001 – 2012 metams, jų įvykdymo analizė ir įvertinimas. Analizuojant ūkinę veiklą panaudoti ir 1987 m. miškotvarkos duomenys. Valstybinių miškų plotas kito. Todėl už ilgesnį laikotarpį analizei naudoti sąlyginiai dydžiai, daugiau dėmesio skiriant paskutinio vykmečio (2001-2012) duomenų analizei, ją atliekant 55063 ha miško žemės plote. Išvados suformuluotos remiantis daugiausia valstybinės reikšmės miškų rodiklių analize, o atskirais atvejais apimant ir visus miškus (miško apsauga, medžioklės ūkis).

1. Miško plotų kaita. Lyginant su 2001-2002 m. duomenimis VĮ VMU Trakų regioninio padalinio plotas padidėjo apie 1038 ha, priėmus į valstybinės reikšmės miškus iš rezervuotų privatizavimui, priėmus žemes skirtas miško veisimui iš laisvo žemės fondo, apželdžius padalinio nenaudojamas žemės ūkio naudmenas. Tuo pačiu padidėjo ir kitos miško žemės plotas (miško laukymės, poilsiavietės, pašarų aikštelės, medienos sandėliai).

2. Miškų rūšinės sudėties kaita. Spygliuočių medynų plotas 2000-2010 m. padidėjo 542 ha. Medžių rūšių kaita miškų padalinio valdomuose miškuose įvertintina teigiamai, minkštųjų lapuočių (B, D, Bt) plotas sumažėjo. Spygliuočių medynų plotas padidėjo, kadangi jais buvo želdomos plynumos ir žemė skirta miškui įveisti taip pat buvusias pelkes inventorizavus žemo boniteto medynais. Minkštųjų lapuočių medynų plotas sumažėjo, dėl intensyvaus jų naudojimo vėliau kirtavietes atkuriant spygliuočiais ar kietaisiais lapuočiais. Taip pat minkštųjų lapuočių medynų plotas sumažėjo ir po ugdymo kirtimų keičiantis vyraujančiai medžių rūšiai.

3. Miško kirtimų analizė. Visais laikotarpiais miško naudojimas buvo neintensyvus. Iš 1 ha mišku apaugusio ploto projektuota iškirsti likvidinio tūrio: 1987 – 2,6 m³, 2001 – 4,8 m³, 2012 m. – 4,2m³ (projektuojama). Kertant žymiai mažiau prieaugio, vyko tolygus medienos tūrio kaupimas, ypač II grupės (3,5 m³/ha) miškuose. Per vykmetį valstybinės reikšmės miškuose papildomai sukaupta apie 2,07 mln. m³ medienos.

4. Medynų tūrio kaita. Inventorizacijos metu nustatyti didesni medynų tūriai, lyginant su praėjusios inventorizacijos duomenimis. Didesnis medynų tūris nustatytas, dėl pasikeitusių miškų inventorizacijos taisyklių, pasikeitusio II medyno ardo išskyrimo normatyvo ir taikytų tikslesnių brandžių medynų tūrio nustatymo metodų, taip pat medienos prieaugio medynuose dėl savalaikių ugdymo kirtimų.

5. Miško atkūrimas. Per vykmetį (2001-2012) plynai iškiršta 4607,2 ha medynų. Želdinta 63,7 % (2934 ha) kirtaviečių, savaime atžėlė 18,6% (857,5 ha), dar neatkurtos kirtavietės sudaro 17,7% (815,1 ha) ploto. Per vykmetį valstybinės reikšmės miškuose atkurta ir įveista 4070 ha želdinių. Pagal būklę geri želdiniai sudaro 83%, patenkinami –16,4%, blogi – tik 0,4 %, žuvę – 0,2 % (7,5 ha). Gerų želdinių 2000-2002 metais buvo 34%, patenkinamų 55,6%, blogų – 7,9% bei žuvusių 2,5%. Želdinimo darbų kokybė, palyginus su ankstesniu vykmečiu, aiškiai pagerėjusi. Paliktose atželti kirtavietėse vyrauja atžėlimas beržais, juodalksniais, spygliuočiais. Atželę jaunuolynai yra mišrūs, tikslinių medžių rūšių medynai formuojami ugdymo kirtimais.

6. Gerinant poilsavimo sąlygas miškuose VĮ VMU Trakų regioninio padalinio bei saugomų teritorijų darbuotojų pastangomis įrengta per 74 įvairios paskirties rekreacijos objektų (2 stovyklavietės, 31 poilsiavietė, 28 atokvėpio vietos, 6 pėsčiųjų pažintiniai takai ir kt.). Objektai visuomenės intensyviai lankomi, todėl dalis susidėvėję, reikia atlikti priežiūros ir remonto darbus.

7. Valstybinės reikšmės miškuose pirmos degamumo klasės yra 46% miškų, antros – 29 % ir trečios – 25 %. Nors dedama daug pastangų gaisrų stebėjimui, profilaktinėms ir priešgaisrinės

saugos priemonėms, per vykmetį kilo 333 gaisrai (gaisrų apimtas plotas 127 ha). Gaisrų stebėjimo priemonių modernizavimo programa baigta 2011 metais.

8. Nors po 2010 m. škvalo buvo išversta daug medynų, išlaužyta medži, dėl to susidarė palankios sąlygos atsirasti medynų kenkėjams. Laiku likviduotos vėjavartos bei pradėję džiūti eglynai. Miškų sanitarinė būklė gera, vykdytos miškų sanitarinės būklės gerinimo priemonės įvertintos teigiamai. Inventorizuota 76,5 tūkst. m³ sausuolių ir virtelių (0,6% viso medynų tūrio). Apskaičiuotas natūralus metinis medienos tūrio atkritimas sudaro apie 15 tūkst.m³. Padalinio miškuose išvengta eglių kenkėjų platesnio išplitimo, ąžuolų ir beržų džiūvimo.

9. Medžioklės ūkio rodikliai vertinami priešaringai, ypač už ilgesnį laikotarpį. Didelis elninių tankumo didėjimas nuo 1970 metų padarė žymią žalą pušų jaunuolynams, eglynams bei antram eglių ardui, ko pasekmės jaučiasi dar ir dabar (medynai nestabilūs, sumažėjo neplėnų kirtimų galimybes). Elninių žvėrių gausa 2010 metais taip pat viršija leistiną teritorijos talpą. Nustatyti elninių žvėrių pažeisti medynai 1035 ha valstybiniame miške (2% viso medynų ploto), dauguma pažeidimų ankstesnių metų (dabar taikomos efektyvesnės želdinių apsaugos priemonės). Tačiau didėja bebrų daroma žala miškams – dėl patvenktų upelių ir griovių yra džiūstančių ir žuvusių medynų, iš jų 66 ha valstybiniame miške.

10. VĮ VMU Trakų regioninio padalinio miškai sertifikuoti 2003 m., resertifikuoti 2009 ir 2014 metais.

Sertifikavimo tikslas - siekti patvirtinti, kad VĮ VMU Trakų padalinio miškai tvarkomi ir naudojami laikantis pasaulyje priimtų miškų išsaugojimo principų, ir gauti leidimą naudoti tarptautiniu mastu pripažintą atsakingo miškų tvarkymo FSC® prekinį ženklą.

VĮ VMU Trakų regioninis padalinys gavo sertifikatą, patvirtinantį, jog VĮ VMU Trakų padalinio administruojami miškai yra gerai tvarkomi ir tinkamai naudojamas produkcijos šaltinis, kur miško naudojimo būdai atitinka griežtus aplinkosauginius ir socialinius – ekonominius reikalavimus, atitinkančius FSC principus ir kriterijus.

Miškų sertifikavimas tai – garantas, kad ūkininkaujama pagal tarptautinius reikalavimus – išsaugojant ir gausinant miško išteklius visuotinai pripažintais tvaraus (darnaus) miškų ūkio principais, subalansuojant ekonomines, ekologines ir socialines miškų funkcijas. Pagal miškų tvarumo rodiklius VĮ VMU Trakų padalinio miškai yra našūs, stabilios būklės, vyrauja savaiminiai, mišrūs medynai, gausu biologinės įvairovės elementų.

ŪKINIŲ PRIEMONIŲ PROJEKTAS

Miško kirtimai. Pagrindinių miško kirtimų apimtis apskaičiuota vadovaujantis Pagrindinių kirtimų normos nustatymo metodika, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. D1-362 „Dėl Pagrindinių miško kirtimų normos nustatymo metodikos nustatymo“. Kirtimai išdėstyti teritorijoje vadovaujantis Miško kirtimų taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. sausio 27 d. įsakymu Nr. D1-79 „Dėl Miško kirtimų taisyklių patvirtinimo“. Metinis naudojimas paskaičiuotas remiantis 2010 ir 2012 m. miškų inventorizacijos duomenimis. Pagrindinių kirtimų projektas parengtas (2012 – 2016 m. ir 2014 – 2018 m.), po to, aktualizavus duomenų bazę, kirtimai bus suprojektuoti sekantiems penkiems metams (2017 – 2021 m. ir 2019 – 2023 m.).

2019 – 2023 m. kirtimai suprojektuoti vadovaujantis VĮ Valstybinių miškų urėdijos direktoriaus 2018-11-14 įsakymu Nr. ĮS-454 „Dėl 2019 m. numatytų kirtimų nevykdymo natūralių buveinių

apsaugai svarbiose teritorijose“, pagrindiniai miško kirtimai II miškų grupės miškuose ir Buveinių apsaugai svarbiose teritorijose (BAST) esančiose sklypuose, kuriuose inventorizuotos miško buveinės, neprojektuoti. Vadovaujantis šiuo įsakymu taip pat apribotas pagrindinių miško kirtimų projektavimas ir vykdymas III grupės ir regioniniuose parkuose esančiuose IVA grupės miškuose.

Ugdymo kirtimų būtinumas nustatytas miško sklypams pagal miškininkystės reikalavimus. Sanitarinių kirtimų apimtis apskaičiuota pagal medynuose (pradedant nuo 45 metų amžiaus) natūraliai iškrentančios medyno tūrio dalies procentą ir koreguojant kirtimo normą pagal miškotvarkos metu nustatytą sausuolių ir virtelių kiekį.

Metinis medienos naudojimas sudaro 211,9 tūkst. m³ likvidinės medienos. Pagrindiniam naudojimui tenka 71%, ugdymo kirtimams – 17%, sanitariniams kirtimams - 10%, kitiems kirtimams -2% nuo bendro naudojimo.

Pagrindiniai kirtimai II miškų grupės miškuose vykdomi nedidelėje apimtyje, išimtinai taikant neplynų kirtimų būdus. Neplyni kirtimai III miškų grupės miškuose pagal plotą sudarys 43%, IV miškų grupės miškuose - 28%. Per pirmą penkmetį plynais kirtimais bus iškiršta 2206 ha, iš jų 91% ploto ūkiniuose miškuose.

Projektuojama metinė kirtimų apimtis

Kirtimų rūšys	Metinė apimtis						
	Plotas, ha	tūris tūkst. m ³		likvidinio tūrio % nuo bendro tūrio	likvidinis tūris tūkst.m ³ pagal miškų grupes		
		bendras	likvidinis		II	III	IV
Pagrindiniai kirtimai	522	181,7	149,5	82	3,0	15,7	72,8
Ugdymo kirtimai	1477	54,6	36,8	67	8,2	2,4	26,2
Sanitariniai kirtimai	x	27,0	21,6	80	7,7	6,7	7,2
Kiti kirtimai	x	5,7	4	70	1,9	1,2	0,9
Iš viso	1999	269	211,9	79	20,8	26,0	165,1

Iš 1 ha mišku apaugusio ploto kasmet bus iškertama po 5,2 m³ bendro arba 4,1m³ likvidinio tūrio (iš jo pagrindiniais kirtimais 2,9 m³/ha). Pagal miškų grupes likvidinio tūrio iškertama : II – 2,0, III-5,0 ir IV-4,2 m³/ha.

Bendras einamasis medynų tūrio prieaugis apie 7,1 m³/ha. Medienos naudojimo procentas– 1,6% viso medienos tūrio. Kasmet miško kirtimais bus apimama apie 3,9% viso medynų ploto.

Miško atkūrimas. Miško atkūrimo fondą sudaro 1170,2 ha inventorizuotų neapaugusių miškų plotų (kirtavietės, aikštės, kitos žemės naudmenos) ir 2215,9 ha suprojektuotų kirsti plynai (2012-2016 ir 2014-2018 metais). Iš viso 3386,1 ha. Želdinti numatoma apie 75%, paliekama želti – 25% ploto. Pagal želdomas medžių rūšis virš 80% sudarys mišrūs želdiniai. Metinė miško želdinimo apimtis pirmajam penkmečiui 391 ha (bendra atkūrimo metinė apimtis – 509 ha). Čia taip pat įvertinta miškingumo didinimo programa, pagal Nacionalinės miškų ūkio sektoriaus plėtros programą, patvirtintą 2012 m.gegužės 23 d. LRV nutarimu Nr. 560.

Miško apsauga. Suprojektuota sanitarinių kirtimų apimtis (21,6 tūkst.m³ likvidinės medienos per metus). Vadovaujantis Miško sanitarinės apsaugos taisyklių reikalavimais rekomenduotos biologinės, cheminės ir kitos sanitarinės miškų apsaugos priemonės.

Parengtas priešgaisrinio tvarkymo planas visai miškų teritorijai. Miškai suskirstyti degumo klasėmis: aukšto degumo (46% miškų), vidutinio degumo (29%) ir žemo degumo (25%). Numatytas kasmetinis mineralizuotų juostų atnaujinimas, parengtas miškų priešgaisrinių priemonių žemėlapis.

Medžioklėtvarka. Medžioklės plotai suskirstyti į medžioklės plotų vienetus. Miškai priskirti elnių ir briedžių veisimosi zonoms. Apskaičiuotas leistinas žvėrių skaičius. Nustatytas minimalus

papildomų pašarų kiekis žiemos sąlygomis, išskirta pašarinių laukelių. Numatytos biotechninės ir želdinių apsaugos priemonės.

Miškų sausinimas. Miškų sausinimas ateinančiam vykmečiui pagal techninius projektus nenumatytas. Nenusausintos žemės sudaro apie 2130 ha. Tačiau sausinti tikslinga tik IV miškų grupėje atskirus užmirkusius bei pelkinius sklypus taikant vietinės melioracijos būdus.

Rekreacija ir poilsio organizavimas miškuose. Visoje miškų padalinio teritorijoje rekreaciniams miškams priskirta 2597,5 ha miškų, iš jų 1847,5 ha valstybinės reikšmės miškuose (apie 4%). Rekreaciniams miškams priskirti miško parkai, rekreaciniai miško sklypai, saugomų teritorijų rekreacinių zonų miškai, miestų miškai. Padalinio valstybinės reikšmės miškams parengtas specialus rekreacinio sutvarkymo projektas. Anksčiau įrengtų 74 rekreacijos objektų (poilsia vietės, atokvėpio vietos, pažintiniai takai ir kt.), dalį numatyta atnaujinti ar rekonstruoti. Rekomenduojama 11 naujų rekreacijos objektų. Rekreacinei miškų vertei padidinti projektuoti kraštovaizdžio formavimo kirtimai (263,6 ha).

Gamtosauginių priemonių planas, kurį sudaro aiškinamasis raštas ir žemėlapiai M1:50 000, girininkijoms 1:20000. Jame aprašytos visos saugomos teritorijos, gamtos ir kultūros paveldo objektai, raudonosios knygos augalų radvietės, paukščių lizdavietai, kertinės miško buveinės, kitos ekologiškai vertingos teritorijos: pušynai augantys Pa ir Pb augavietėse, natūralios miško pelkės (neapaugusios medynais), mažos miško aikštelės ir laukymės, miško sklypai su pavieniais bioįvairovės medžiais ar senmedžiais. Pateiktas visas kompleksas gamtosauginių miško ūkinių priemonių biologinės įvairovės išsaugojimui. Gamtosauginis planas reikalingas sprendžiant sertifikavimo klausimus, informuojant vietinę bendruomenę apie miško vertybes ir ūkinę veiklą.

Baigiamojoje projekto dalyje pateiktas projektinių sprendinių ekonominis, ekologinis ir socialinis vertinimas. Suprojektuotos miškų ūkinės priemonės užtikrins tausojantį, daugiataksių miško naudojimą, palaikantį miško ekosistemų stabilumą, esamų gamtinių bei kultūros vertybių ir biologinės įvairovės išsaugojimą, o taip pat ekonominę naudą.